

Radikale fakkelbærere

Radikale Venstre og de radikale vælgere sagde ja til Europa ved folkeafstemningen om retsforbeholdet. Men et flertal af danskerne sagde nej. Politisk leder Morten Østergaard fortæller her om, hvad der kan læres af valgresultatet og den rolle, det kan give Radikale Venstre fremover som fakkelbærer for et nyt værdisæt.

Tekst: Jesper Boe Jensen
Foto: Liselotte Sabroe/Scanpix

"Det var bestemt ikke nogen aften, jeg vil huske tilbage på med stor glæde eller fornøjelse."

Sådan siger Morten Østergaard om den valgaften på

Christiansborg d. 3. december, hvor politikere, parti-ansatte, frivillige og den samlede danske verdenspresse kunne se til, mens det blev proklameret, at vælgerne havde afvist den tilvalgsordning, der skulle erstatte det danske forbehold over for EU's retlige samarbejde. 53 pct. af danskerne havde stemt nej, selvom et flertal af partierne, eksperter og interesseorganisationer havde anbefalet et ja.

"Jeg er ikke færdig med at reflektere over, hvorfor valgresultatet blev, som det blev. Man skal også passe på med at tro, man bare lige kan regne sådan noget ud. Men der er nogle paralleller til folketingsvalget i sommer, når man ser på, hvordan stemmerne fordelte sig over landet. Jeg tror ikke så meget, man skal kigge til Bruxelles som til Christiansborg, hvis man vil finde en forklaring. Landet er delt på en måde, hvor store områder stadig føler sig overset af politikerne i København og derfor ikke følger deres råd," siger Morten Østergaard.

Ifølge den radikale partileder er det en polarisering, Radikale Venstre skal arbejde for at modvirke:

"Dels fordi, vi gerne vil være et parti for hele landet. Men også fordi, det ikke er sundt, hvis der går sådan en vælgermæssig skillelinje ned gennem danmarkskortet."

Radikale vælgere stemte ja

Morten Østergaard har gjort meget ud af at kommunikere, at danskernes nej selvfølgelig skal respekteres. Men det betyder ikke, at der ændres på Radikale Venstres åbenhed over for Europa, understreger han:

"Vi kommer bestemt hverken til at fifle eller sno os for at komme rundt om vælgernes dom, når vi skal finde ud af, hvordan vi fortsat kan være en del af bekæmpelsen af grænseoverskridende kriminalitet. Men jeg vil gerne sige helt klart, at vi ikke skifter holdning til EU, bare fordi valgresultatet ikke blev, som vi håbede. Det meget store mindretal af danskerne, der stemte ja, skal vide, at hos os, finder de et parti, som i klar tale står ved, at EU er en mulighed for at skabe politiske løsninger på nogle af de største udfordringer, vi står over for i øjeblikket med hensyn til fx klima, økonomiske eller flygtningekrisen."

Det budskab lader til at være gået rent ind hos de radikale vælgere. En måling fra Epinion foretaget for DR viser nemlig, at Radikale Venstre suverænt var det parti, hvor flest stemte ja – 88 pct. i forhold til fx 53 pct. af de socialdemokratiske vælgere. Ifølge partilederen skyldes det den radikale indstilling til EU-projektet. ▶

►”Jeg tror, vi lykkedes med at opnå det resultat, fordi vi insisterer på at se EU som en institution, der er skabt af mennesker, for mennesker. Det er ikke et monster, en selvudvidende organisme eller et tog, der er kørt fra perronen og ikke kan stoppes. Der er ikke en eneste EU-regel, der ikke er skabt af mennesker og ikke kan laves om af mennesker, hvis der er enighed om det. Derfor må vi ikke glemme menneskene, når vi i det daglige taler om alle de mange resultater, vi opnår alene i kraft af vores EU-medlemskab.”

Radikale fakkeltbærere

Netop italesættelsen af EU i det daglige ser Morten Østergaard som en af Radikale Venstres opgaver frem over:

”Ethvert politisk projekt har brug for en fakkeltbærer. Vi skal være dem, der bære denne fakkel videre og sørger for, den ikke brænder ud. Vi skal være dem, der viser, at EU er en måde, hvorpå vi kan gøre noget ved de grænseoverskridende problemer, vi ellers ikke ville have en chance for at påvirke. Jeg tror også, det er derfor, så mange af Radikale Venstres vælgere sagde ja til Europa på valgdagen. Fordi vi i den seneste tid bl.a. med flygtningekrisen har set, hvor stort behovet er for, at EU står sammen, når udfordringerne tårner sig op.”

Og mange radikale nøjedes ikke blot med at stemme d. 3. december, bemærker Morten Østergaard. De engagerede sig også i valgkampen og lagde frivillige kræfter i arbejdet for et ja, selvom folketingsvalget blot ligger måneder bagude:

”Det var imponerende at se, hvor mange radikale, der rundt omkring i landet sled og slæbte med de sidste dele af batteriet. Jeg håber virkelig, at der bliver mulighed for at genoplade batteriet her hen over juleferien.”

Også folketingsmedlemmerne gjorde en stor indsats. Som noget helt nyt i dansk politik havde Radikale Venstre nemlig indført en chatfunktion på partiets hjemmeside, hvor interesserede kunne skrive og få svar på deres spørgsmål om EU direkte fra de radikale politikere. Det resulterede i tusindvis af henvendelser:

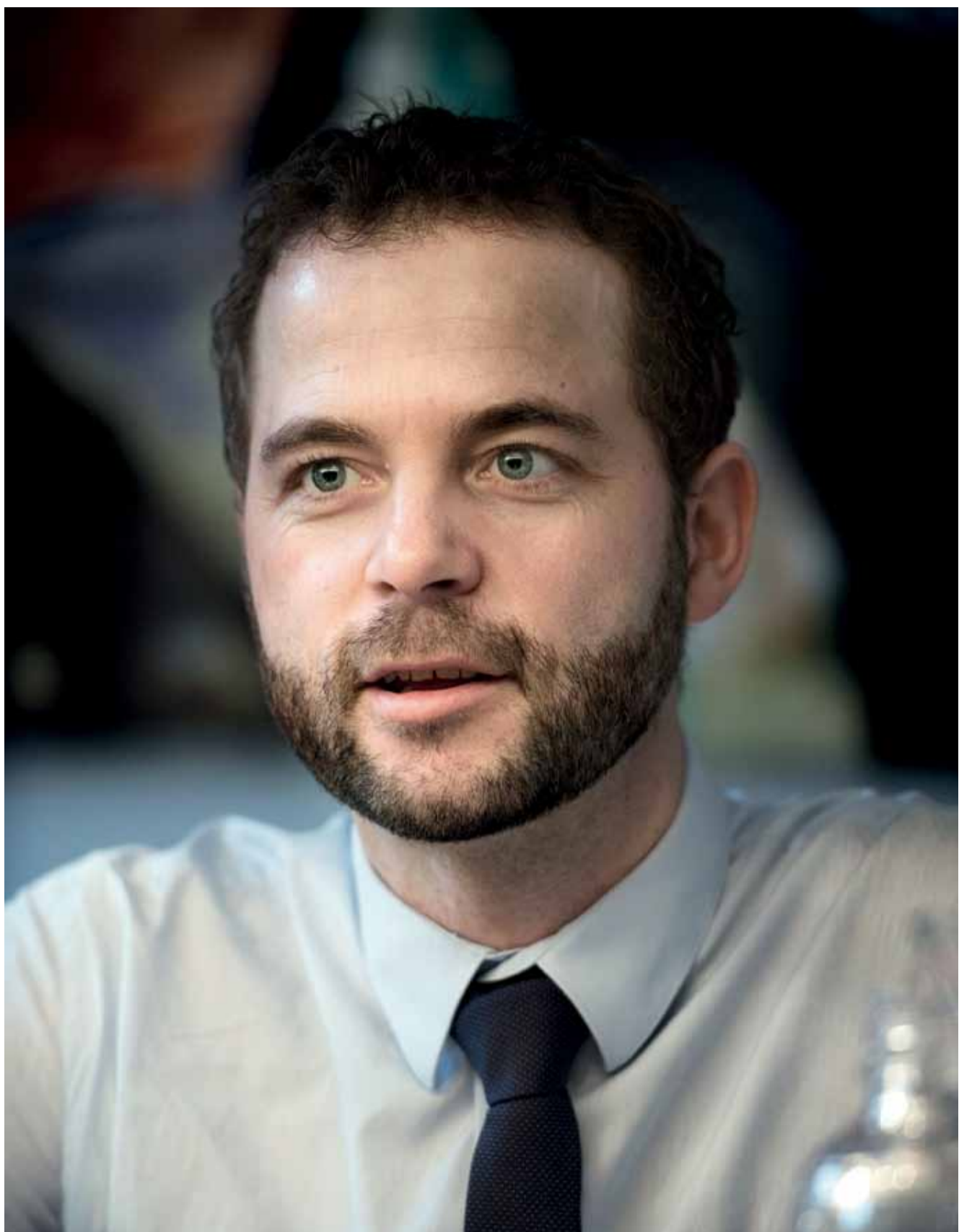
”Jeg havde det virkelig godt i maven med den her meget dialogbaserede tilgang til kampagnen, hvor vi mødte folk, der hvor de var, nemlig på nettet. Det er selvfølgelig en tidskrævende øvelse at chatte med så mange mennesker, som vi gjorde, men det var også meget givende. Jeg synes, det var skidesjovt, og jeg kunne mærke, det flyttede noget. Det betød noget for folk at kunne få en politiker i tale og få et svar, der ikke var indstuderet. Jeg tror bestemt ikke, det er sidste gang, vi gør det i forbindelse med en radikal valgkampagne,” lover Morten Østergaard.

Brug for værdimæssigt lederskab

Oven på valgkampen, nej’et og forhandlingerne om, hvordan Danmark kan forblive i Europol, er der nu behov for at se fremad, siger Morten Østergaard. Danskerne går et nyt år i møde, der på mange måder byder på udfordringer og grænseoverskridende problemer. Klimaet, økonomien, flygtningekrisen. Og her er der brug for at vise, at landet faktisk godt kan ledes på en anden måde, end den Lars Løkke Rasmussen og Venstre-regeringen lægger for dagen:

”Det bliver stadig mere tydeligt, at der er brug for at markere et nyt, værdimæssigt lederskab i Danmark. Radikale Venstre skal være dem, der har viljen og evnen til at tage ansvar for at lede landet på en markant anden måde, end den vi ser nu,” fortæller Morten Østergaard og forklarer, at det handler om at prioritere mennesker, selvom der skal være hånd om økonomien:

”Vores rolle de kommende 12 måneder bliver at vise, at det ikke behøver være sådan, som et politisk flertal på Christiansborg lige nu vil have os til at tro. Vi skal vise, at det er et valg, man træffer, når man seriøst snakker om, at asylansøgere skal pantsætte deres smykker for at få råd til mad. Det er et valg, når man begynder at rulle den grønne omstilling, SR-regeringen stod for, tilbage. Det er et valg, hvis man vælger at gentage nullernes fejltagelser, læne sig tilbage og vente på, at økonomien overopheder, boligboblen springer, og manglen på arbejdskraft melder sig.”

“Det bliver stadig mere tydeligt, at der er brug for at markere et nyt, værdimæssigt lederskab i Danmark. Radikale Venstre skal være dem, der har viljen og evnen til at tage ansvar for at lede landet på en markant anden måde, end den vi ser nu.”

I den forbindelse kan Radikale Venstre tilbyde noget unikt, mener den politiske leder:

”Jeg ser ikke andre, som er villige til at kombinere humanisme, udsyn og ansvarlighed på den måde, som vi gør.”

Nyt liv i velfærdsambitionerne

De tanker udmønter sig konkret i helt nye ambitioner på velfærdsområdet, som partiet vil tage en grundlæggende debat omkring i det nye år:

”Der er en høj grad af iltsvind i diskussionen om den danske velfærd. Det er som om, det primært handler om at forsvare det bestående. Men vi kan da ikke være tilfredse med en situation som nu, hvor fx børn af kontanthjælpsmodtagere er i overhængende fare for selv at blive det, eller hvor over halvdelen af voksne indvandrere står uden arbejde,” siger Morten Østergaard, der i starten af januar vil sætte sig sammen med radikale folkevalgte fra kommuner og regioner for at diskutere, hvordan fremtidens velfærdssystem skal se ud:

”Der skal pustes liv i ambitionerne for velfærdssamfundet. Ellers bliver det bare et virvar af bureaukrater, politikere og konsulenter, der forsøger at finde en skrue, der kan drejes yderligere en halv omgang, eller en karklud, der kan vrides bare en lille dråbe mere velfærd ud af.”

Generelt bliver der tale om en videreførelse af den dialogbaserede tilgang, Radikale Venstre stod for i debatten op mod folkeafstemningen.

”Vi skal ud at stikke en finger i jorden, tale med mennesker rundt omkring og få ideer. Det er så utroligt givende, når vi laver den her type politikudvikling, hvor vi tillader os at være søgende og står ved, at vi ikke har rede svar på alting. Den slags vinder respekt og skal være vores kendetegn fremadrettet.”

Når Morten Østergaard retter blikket tilbage mod Christiansborg er der dog ikke så megen optimisme at spore hos den politiske leder:

”Man skal selvfølgelig gå positivt ind i et nyt kalenderår, og folketingsgruppens ambition er da også at gøre en forskel i 2016, hvor der forhåbentligt bliver mulighed for fx at forhandle skattereform, nye CO2-reduktioner o.lign. Men jeg tror overodnet, arbejdet vil være præget af en regering, som dels har meget svært ved at beslutte sig for, hvilken retning den skal gå; dels lader de kortsigtede interesser vinde over kampen for de kommende generationer og den langsigtede bæredygtighed. Det er selvfølgelig ikke godt for Danmark, at jeg har den prognose,” siger Morten Østergaard men tilføjer så: ”Til gengæld efterlader det jo et rum, som Radikale Venstre så må fylde ud.”

Kom og vær med!

Kære Radikale venner,

Først en glædelig jul og ønsket om et godt foranstående nytår. Vi kan se tilbage på et begivenhedsrigt 2015, og inden vi for alvor går i gang med 2016, er det vigtigt at bruge tid med de mennesker, der betyder noget for os, og alle dem, som vi betyder noget for. Hver især og sammen. Det handler om mennesker – det handler om nærvær. I denne tid især.

2015 blev turbulent. Efter små fire år med regeringsansvar blev vi til opposition, og fra de nye pladser har vi kunnet se, hvordan den nye regering har glemt alle klimaambitioner og sat Danmark i en global skammekrog, hvordan uddannelserne har måttet betale for billigere biler og fastfrosset grundskyld, og ikke mindst har vi været vidne til, hvordan en udlændingelovgivning, hvis indhold vi end ikke med vores værste fantasi kunne forestille os, blev indført hen over få dage uden reel høring – og uden reel begrundelse for den forhastede proces.

Det har ikke været kønt, og det blev ikke kønnere, da julemåneden blev indledt med et nej til fælles europæiske løsninger på fælles europæiske udfordringer.

Men det gør kun opgaven det vigtigere. Sjældent har der været så stort et behov for et stærkt og handlekraftigt Radikale Venstre. Det handler om det miljø, vi giver videre til vores børn, om den uddannelse og dannelse vi udfordrer vores unge med, og om de mennesker, der har brug for en udstrakt hånd for at komme på fode og kunne klare sig selv. Intet af det må vi lade i stikken.

Derfor vil vi bruge 2016 på at samle alle gode kræfter i partiet og se fremad. Allerede i årets første uge samler vi de kommunalt og regionalt folkevalgte og folketingsgruppen og tager første spadestik til en politik for morgendagens velfærd. I årets anden weekend inviterer vi både medlemmer og radikalt nysgerrige til nytårsstævne på Nyborg Strand, hvor vi tematiserer og drøfter de flygtningestrømme og den migration, som påtrængende kalder på nye løsninger.

Og sådan har vi tænkt os at fortsætte. Ved at se fremad. Ved at tage tiden og mennesker alvorligt. Og ved at invitere til dialog.

Invitationen gælder også dig. Der er rig mulighed for at være aktiv i Radikale Venstre allerede nu, men i løbet af det kommende år vil vi præsentere yderligere en række initiativer både organisatorisk og politisk.

Kom og vær med!

Svend Thorhauge
Landsformand

Foto: Kim Vadskær

Sort finanslov for 2016

Når Danmark træder ind i det nye år, bliver det med en finanslov, der ifølge Radikale Venstres finansordfører Martin Lidegaard er "en af de mest asociale, sorte og visionsløse i mands minde."

De rigeste danskere i storbyerne får billigere biler, boliger samt håndværkerfradrag. Regningen betales af verdens fattigste og vores børn, der får færre pædagoger, dårligere uddannelse og mindre grøn omstilling.

"Det er en finanslov, der er så langt fra at være radikal, som den overhovedet kan være. Man kan virkelig se en forskel, fra da vi sad i regering."

Bliv radikalt uddannet

Nu åbner Radikale Venstre op for et nyt uddannelsesprogram frem mod kommunal- og regionsvalget i 2017. Her vil de deltagende blive klogere på en lang række emner så som kampagneplanlægning, frivilligledelse, politikudvikling, presse og kommunikation.

Uddannelsesprogrammet er et tilbud til alle medlemmer og vil især henvende sig til dem, der vil stille op til kommunal- og regionsvalget i 2017; være kampagneaktive eller på anden måde spille en aktiv rolle i forberedelserne af næste valg.

I kalenderen på radikale.dk kan du finde tid og sted for de enkelte uddannelsesgange og tilmelde dig.

Danmark er klimaskurk

Danmark blev udråbt som klimaskurk på COP21 klimatopmødet, der afholdtes i Paris 30. november – 11. december.

Den lidet attråværdige pris blev uddelt af et netværk af 950 NGO'er fra 115 lande og tilfaldt Danmark, fordi Venstre-regeringen har skruet gevældigt ned for Danmarks grønne ambitioner.

"For ikke længe siden var Danmark en inspiration for mange. Et land som satte ambitiøse mål og indførte vindenergi. Men i dag taler vi ikke længere om de storslåede danskere – vi taler om de tamme danskere," lyder det i begrundelsen.

Støt den radikale kamp

2015 har været et år præget af heftig kampagneaktivitet. Folketingsvalg og folkeafstemning ligger bag os. Men i horisonten lurer nye valgkampe. Om mindre end to år skal danskerne stemme til kommunal- og regionsvalget.

Du kan være med til at støtte den radikale valgkamp. Giv et bidrag til Radikale Venstres valgfond. Midlerne i valgfonden går til kampagnofilm, annoncer i gadebilledet og på internettet, plakater, flyers og meget andet.

Gå ind på radikale.dk/content/vaer-med og opret en månedlig støtteaftale eller giv et valgfrit beløb via reg.nr 3001, kontonr. 3015021322.

Margrethe Vestager: Ko

Margrethe Vestager kan se tilbage på et travlt første år som konkurrencekommissær. Hun har både arbejdsomt og privat taget hul på et nyt kapitel i sit liv. Nu binder hun an med store multinationale selskaber som Google, Gazprom og Starbucks for at sikre fair konkurrence mellem virksomheder og ordentlige priser for godt 500 millioner EU-borgere. Også privat har den tidligere radikale leder skullet indstille sig på en ny hverdag med hus og familie i Bruxelles.

Tekst: Kristian Brandrup / Foto: Bjarke Ørsted, Scanpix

”Min første store opgave som kommissær var høringen i Parlamentet, hvor jeg formelt skulle godkendes. Det krævede meget forberedelse, for parlamentarikerne kunne jo spørge om alt fra detaljeret virksomhedslovgivning til mine mere overordnede visioner for konkurrenceområdet i Europa. Derfor gjorde jeg mig meget umage for at være godt forberedt,” siger Margrethe Vestager, mens hun skænker en dampende varm kop kaffe på en kølig december-morgen i Bruxelles.

Vi sidder på hendes kontor på 10. sal i den Berlaymont-bygningen, hvor kommissærerne holder til. Kontoret er stort og lyst, og indeholder mange af Margrethe Vestagers personlige ejendele. Blandt andet et hav af billeder af personer hun holder af, en ”Natholds”-kop, som hun har fået af TV-vært Anders Breinholt og så selvfølgelig et flot pyntet juletræ. For julen er vigtig, understreger hun:

”Derfor har det også været en opgave for selveste kabinetchefen at sikre juletræspynt og julehygge på kontoret,” smiler hun.

Google’s worst nightmare

Det er lidt over et år siden, at Margrethe Vestager sad i den varme stol til høring i Europa-Parlamentet for at blive officielt godkendt som konkurrencekommissær. Meget vand er siden løbet igennem åen, og skal Margrethe Vestager sætte ét ord på de første 365 dage som kommissær, er det da også ordet ”travle”, der falder hende først ind:

”Vi har haft rigtig meget at se til. Det har været vigtigt for mig at få skabt overblik og komme godt ind under huden på vores sager, så jeg kan prioritere, hvor det er vigtigst at lægge vores kræfter. I april gik det så for alvor løs, da vi indledte sager mod først Google og derefter Gazprom. Sagerne, jeg arbejder med, er meget varierede, hvor jeg den ene dag ser på, om der bliver givet for lempelige skattevilkår til multinationale selskaber og den anden dag undersøger muligheden for fusion mellem to selskaber,” fortæller Margrethe Vestager.

Og netop sagen mod Google har fået det amerikanske nyhedsmagasin ”Time Magazine” til at kalde

Margrethe Vestager for ”Google’s worst nightmare”. Andre medier har kaldt hende ”Danmarks jernlady” eller ”Jernnæven”. Men det tager hun helt roligt:

”Det er jo en del af jobbet. Men det er med til at understrege, at jeg har fat i noget, der har betydning. Det er helt centralt for mig at håndhæve vores europæiske værdier om, at vi er skabt frie og lige og fortjener ens rettigheder. Derfor er det også vigtigt, at de europæiske forbrugere og både små og store virksomhedsejere ved, at der er nogen til at tale deres sag, hvis tingene bevæger sig i en u hensigtsmæssig retning,” siger Margrethe Vestager.

”Det er da lidt underligt at have været vant til at skulle til radikalt hovedbestyrelsesmøde 5-6 gange om året gennem rigtig, rigtig mange år og så ikke skulle det mere. Der er så mange engagerede og dygtige folk i det radikale bagland, som jeg savner at arbejde sammen med.”

Hendes job som konkurrencekommissær er todelt. For Margrethe Vestager indgår både i et team med resten af de 27 kommissærer, hvor de træffer beslutninger i samarbejde, og så er hun samtidig øverste chef for konkurrenceområdet i EU:

”Det betyder, at jeg på den ene side er med til at præge de overordnede linjer for, hvilken retning Europa skal gå, samtidig med at jeg udarbejder tiltag, der helt specifikt har betydning for firmaer og forbrugere i deres hverdag. Den kombination er jeg rigtig glad for,” forklarer hun.

Farvel til Danmark

Med sig i sin politiske bagage til Bruxelles havde Margrethe Vestager 25 års erfaring fra dansk politik, der startede som folketingskandidat i 1988, og i 1989 blev hun valgt ind i den radikale hovedbestyrelse. Og netop hovedbestyrelsesmøderne er noget af det, hun savner ved sin tid i dansk politik:

”Det er da lidt underligt at have været vant til at skulle til radikalt hovedbestyrelsesmøde 5-6 gange om året gennem rigtig, rigtig mange år og så ikke skulle det mere. Der er så mange engagerede og dygtige folk i det radikale bagland, som jeg savner at arbejde sammen med,” siger hun.

Når hun skal kigge tilbage på sin tid på Christiansborg, længes hun ikke efter ministerbilen eller fine titler:

”Jeg savner egentlig ikke dansk politik som sådan. Men jeg savner mine gode kollegaer, som jeg hver dag kæmpede med side om side for den radikale sag. Jeg synes faktisk heller ikke, at det var svært at stoppe som minister eller stoppe som radikal leder. Men det var svært ikke at være folkevalgt længere. Jeg har altid sat stor pris på at være folkevalgt og være meget omhyggelig med at leve op til den tillid, som vælgerne har vist mig. Det var svært pludselig fra den ene dag til den anden ikke længere at være det,” fortæller Margrethe Vestager.

Hun mener, at både hendes danske og radikale baggrund spiller ind på hendes måde at være kommissær på, for ”vi er jo dem, vi er”, som hun siger med et smil. Konkret har hun for eksempel

sammensat sit kabinet på en lidt atypisk måde i forhold til mellemeuropæiske standarder:

”Det var min opgave at sammensætte kabinettet hervede, og jeg har valgt at have en meget dansk tilgang til det, hvor vi ikke har en stejl hierarkisk opdeling men i stedet fokuserer på at bringe alle medarbejdere i spil, samtidig med at vi selvfølgelig skal have det hele til at spille sammen med det store EU-system. Og det har fungeret så ganske glimrende indtil videre,” siger hun.

Med familie og hund til Bruxelles

Det er vigtigt for Margrethe Vestager at have en tryk hverdag. Derfor er hun også meget glad for, at hendes mand og to yngste døtre sammen med hunden Karlo er flyttet med til Bruxelles i et smalt hus med fire etager. For det betyder, at de kan have en dagligdag i fællesskab, hvor de sammen spiser morgenmad, laver mad og hjælper hinanden med fælles gøremål:

”Vi fandt ret hurtigt ud af, at vi gerne ville bo i den bydel i Bruxelles, der hedder Ixelles, som er en blanding mellem Amager og Østerbro. Her er gode pizzeriaer, masser af liv i gadebilledet og ikke overdrevent rent. Der er den der jordnære stemning af, at her bor, lever og arbejder mennesker. Det kan jeg rigtig godt lide at være en del af,” fortæller Margrethe Vestager.

Hun er så småt ved at være faldet til i den belgiske hovedstad, som familien flyttede til permanent i sommer. Hun har fundet sin faste morgenløbetur ved to store søer i hjertet af Bruxelles, hun hilser på naboen og folk på gaden, når hun går tur med hunden, og i weekenderne værdsætter hun grøntsagsmarkedet lige ved siden af deres hjem.

Men der er stadig noget, der ikke er helt som i Danmark. Nemlig det at skulle vænne sig til at kommunikere på et sprog, der ikke er hendes modersmål:

”Det er bare noget andet, når du ikke på samme måde har sproget helt inde under huden. Det er sværere at komme med små sjove bemærkninger, det er sværere at lave billedsprog, og det er sværere at forstå de helt små nuancer i sproget. Derfor har der ligget en sproglig udfordring for mig, hvor jeg har skullet vænne mig til at arbejde og begå mig på engelsk,” siger hun.

”Det er helt centralt for mig at håndhæve vores europæiske værdier om, at vi er skabt frie og lige og fortjener ens rettigheder. Derfor er det også vigtigt, at de europæiske forbrugere og både små og store virksomhedsejere ved, at der er nogle til at tale deres sag, hvis tingene bevæger sig i en retning, de ikke burde.”

Mere implementering, mindre lovgivning

Skal Margrethe Vestager se fremad i forhold til, hvad hun gerne vil opnå som kommissær, handler det selvfølgelig om at sikre fair og ordentlige konkurrencevilkår på det europæiske marked, men det handler også om noget mere generelt, hvor EU skal fokusere

nkurrence i balance

I Bruxelles har Radikale Venstres tidligere leder Margrethe Vestager både arbejdsmæssigt og privat taget hul på et nyt kapitel i sit liv.

mere på eksisterende lovgivning i stedet for nødvendigvis at give sig i kast med ny lovgivning:

”Vi skal have fokus på de centrale områder, hvor EU kan gøre en konkret forskel for borgernes hverdag i forhold til energiforsyning, fødevarerikkerhed, digitalt indre marked, fri bevægelighed og så videre. Det kan vi langt hen ad vejen gøre ved at blive bedre til at implementere allerede eksisterende lovgivning i stedet for at opfinde den dybe tallerken gennem nye lovforslag,” siger Margrethe Vestager og trækker tråde til den danske folkeafstemning d. 3. december om retsforbeholdet:

”Jeg tror, det er helt rigtigt, som Morten (Østergaard, red.) sagde på valgaftenen, at der jo er 47 procent, der har stemt ja, og de er i lige så høj grad en del af den danske befolkning som de 53 procent der stemte nej. Valgresultatet understreger desuden, at der er behov for endnu mere hårdt og tyde-

ligt arbejde, hvor vi gennem EU skaber håndgribelige og brugbare resultater for danskerne og europæerne,” forklarer Margrethe Vestager.

“Der er 47 procent, der har stemt ja, og de er i lige så høj grad en del af den danske befolkning som de 53 procent, der stemte nej. Valgresultatet understreger, at der er behov for endnu mere hårdt og tydeligt arbejde, hvor vi gennem EU skaber håndgribelige og brugbare resultater for danskerne og europæerne.”

Interviewet er ved at lakke mod enden. Margrethe Vestager rejser sig og går over mod vinduet. Hun ser ud over byen. Lidt ude i horisonten skimtes et af Bruxelles' små julemarkeder:

”Det er så hyggeligt, at byen summer af jul. Det giver bare en helt særlig stemning,” siger hun og glæder sig samtidig over, at hun skal fejre både jul og nytår med familien i Bruxelles. Og for Margrethe Vestager faldt den første julegave tidligt i år, da magasinet ”Europe Politico” i begyndelsen af december kårede hende som den næstmest magtfulde europæer.

Med det udgangspunkt går den tidligere radikale leder med garanti et travlt 2016 i møde, hvor der skal tages nye vigtige kampe til gavn for europæiske virksomheder og forbrugere.

Flygtningekrisen er på dagsordenen, når Radikale Venstre inviterer medlemmer, eksperter, politikere, journalister og andre til nytårsstævne 9.-11. januar. (Foto: Jens Nørgaard Larsen/Scanpix)

En verden i bevægelse

Når Radikale Venstre holder nytårsstævne 9.-10. januar, sker det for at sætte fokus på en af tidens største udfordringer: 'Flugt og migration'. Hvordan skal vi håndtere det historisk store antal flygtninge og migranter? Hvad ligger til grund for krisen, og hvordan kan vi håndtere den – globalt, europæisk og nationalt?

Af Rasmus Grønberg

Det kan nogle gange virke som om, hele verden står i brand, og at den aldrig har været mere konfliktfyldt, end vi ser i disse år. Men på trods af det højeste antal flygtninge i verden, siden man begyndte at registrere tallene efter Anden Verdenskrig, er dette ifølge Peter Viggo Jakobsen, lektor ved Forsvarsakademiet og professor på Syddansk Universitet, ikke tilfældet:

"Verden er ikke mere konfliktfyldt, end den har været de seneste årtier, hvor antallet af krige har udvist en faldende tendens. Det samme har antallet af krigsrelaterede døde. Det usædvanlige er, at der er mange konflikter tæt på Europa på én gang, Syrien, Libyen, Yemen og Ukraine, som påvirker os direkte."

På Radikale Venstres nytårsstævne holder Peter Viggo Jakobsen lørdag eftermiddag oplæg og debatterer "en verden i bevægelse" i selskab med Dansk Flygtningehjælps generalsekretær Andreas Kamm

samt professor og DNA-forsker Eske Willerslev, der i sin forskning har kortlagt helt nye historiske migrationsmønstre og samtidig vundet bl.a. DR's formidlingspris Rosenkjærprisen.

Fejlslagne stater og fællesskaber

At konflikterne i verden virker så voldsomme har derfor i højere grad at gøre med, at konflikterne er rykket nærmere Europa. Samtidig foregår de konflikter, der skaber flygtninge, ikke mellem stater men derimod i stater, der mere eller mindre er kollapsede.

"Der er altså ikke ret meget at bygge på, og krigene handler i høj grad om, hvem der nu skal have magten, og hvordan der skal regeres. Disse borgerkrige forstærkes så af ekstern indblanding, hvor forskellige aktører smider benzin på bålet ved at give de stridende parter støtte af forskellig karakter," siger Peter Viggo Jakobsen og fortsætter:

"I Ukraine ser det ud til, at parterne er ved at være trætte af at slås. I Syrien og Libyen ser det meget sværere ud. Det samme gælder Eritrea, Afghanistan og Pakistan, som også genererer mange flygtninge i øjeblikket."

"Flygtningestrømmen er i høj grad udtryk for, at EU ikke har kunnet enes om en fælles kurs og politik i tide."

Professor Peter Viggo Jakobsen

Når stater de facto bliver sat ud af funktion, stiller det endnu større krav til de regionale og globale stormagter samt internationale fællesskaber. En rolle de ifølge Peter Viggo Jakobsen ikke har levet op til. Ifølge professoren har de således – om ikke forværret konflikterne – så negligeret at føre en fælles politik, der har kunnet medvirke til at få standset krigene.

De europæiske udfordringer

Europa og EU står over for en enorm udfordring i forhold til at hjælpe og håndtere de mange mennesker, der er kommet til Europa som enten flygtninge eller migranter. Men at udfordringen er blevet så stor, er i høj grad de europæiske landes egen skyld, mener Peter Viggo Jakobsen:

"Hvis vi ser på de europæiske stormagter og EU, har europæerne i den grad sovet i timen i forhold til konflikterne i Nordafrika og Mellemøsten, og flygtningestrømmen er i høj grad udtryk for, at EU ikke har kunnet enes om en fælles kurs og politik i tide."

Netop den europæiske udfordring er på programmet søndag morgen, hvor bl.a. EU-eksperter Morten Kjærum vil holde oplæg om, hvad der er på spil for EU i håndteringen af denne krise, og den radikale europaparlamentariker Morten Helveg Petersen efterfølgende vil tage deltagerne med ind i maskinrummet i kampen for den fælles europæiske løsning, hvor ALDE, Radikale Venstres politiske gruppe i Europa-Parlamentet, har lagt sig i spidsen.

Nationalt og konkret

Nytårsstævnets andendag starter med en drøftelse af, hvad "en verden i bevægelse" betyder for det danske samfund. Her vil bl.a. integration, arbejdsmarked, multikulturalisme og medborgerskab blive sat under lup af beskæftigelseschef i Aarhus Kommune og tidligere arbejdsmarkedskommissionsmedlem, Vibeke Jensen, samt Per Mouritsen, der tidligere på året udgav bogen "En plads i verden – Det moderne medborgerskab", der er blevet kaldt den første grundige og forskningsbaserede diskussion af medborgerskab på dansk.

Efter at have bevæget sig fra det globale til det europæiske og videre til det nationale perspektiv, slutter nytårsstævnet 2016 med en status fra tidligere biskop i Aarhus Stift Kjeld Holm på "menneskets vilkår i et samfund under forandring", inden tre kantmøder, der tager skridtet videre og lader deltagerne gå i dybden med et mere specifikt emne sammen med eksperter på områderne.

Nytårsstævnet 2016: Flugt og migration

Du kan være med, når Radikale Venstre traditionen tro afholder sit årlige nytårsstævne. Denne gang under den højaktuelle overskrift 'Flugt og migration'. Stævnet løber af stablen i weekenden d. 9.-10. januar på Hotel Nyborg Strand, og her vil du både blive klogere på arbejdet for de fælles løsninger men ligeledes høre førende forskere, fagfolk og debattører diskutere, hvad der ligger til grund for denne situation, hvilke forandringer den medfører, og hvordan vi kan håndtere dem. Mikrofonen går rundt, så du får også mulighed for at stille spørgsmål til nogle af de skarpeste eksperter inden for området.

Program: lørdag den 9. januar

- 13.00 Velkomst**
- 13.15 Partilederdebat**
- 15.00 Pause
- 15.25 En verden i bevægelse – Megatrends i tiden**
- "Mennesket er født som vandrer" v/ Eske Willerslev, DNA-forsker, professor og leder, Centre for GeoGenetics, Københavns Universitet
 - "Hvad skaber og opretholder de konflikter, der skaber flygtninge?" v/ Peter Viggo Jakobsen, lektor ved Forsvarsakademiet og professor, Center for War Studies, Syddansk Universitet
 - "Situationen for verdens flygtninge lige nu – i nærområdernes lejre og på ruten mod en bedre fremtid" v/ Andreas Kamm, generalsekretær, Dansk Flygtningehjælp
- Debat og spørgsmål fra salen
- 16.55 Pause
- 17.15 En bedre fremtid - En "new deal" for børn på flugt?**
v/ Anita Bay Bundegaard, Direktør og FN-repræsentant, Save the Children International, Geneve
- 18.00 Pause
- 18.30 Middag inkl. gæstetaler.**

Program: søndag den 10. januar

- 09.00 Godmorgen – opsamling fra i går og dagens program**
- 09.15 Europa har en udfordring, men har vi også en løsning?**
- "Hvad er på spil for EU?" v/ Morten Kjærsum, formand, European Council on Refugees and Exiles og direktør, The Raoul Wallenberg Institute, Lund
 - "EU's håndtering af krisen - kampen for de fælles løsninger" v/ Morten Helveg Petersen, Medlem af Europa-Parlamentet, Radikale Venstre og Alliancen af Liberale og Demokrater i Europa
 - "De svære spørgsmål - den europæiske sammenhængskraft?" v/ Angela Brink, journalist og forfatter
- Debat og spørgsmål fra salen
- 10.45 Pause
- 11.10 En verden i bevægelse - Betydningen for det danske samfund**
- "Multikulturalisme, medborgerskab og borgerånd" v/ Per Mouritsen, professor, Institut for Statskundskab, Aarhus Universitet
 - "Kan indvandring løse arbejdskraftproblemer som følge af lave fødselstal?" v/ Frede Vestergaard, cand. polit. og journalist, Weekendavisen
 - "Arbejdsmarked, beskæftigelse og integration" v/ Vibeke Jensen, beskæftigelseschef, Aarhus Kommune og bl.a. medlem af Arbejdsmarkedskommissionen 2008-09
- Debat og spørgsmål fra salen
- 12.40 Frokost
- 13.40 Menneskets vilkår i et samfund under forandring?**
v/ Kjeld Holm tidl. biskop i Aarhus Stift
- 14.30 Kantmøder: Hvad skal vi som samfund og borgere gøre under disse forandringer?**
- a) Radikal aktivisme - Hvad kan vi i lokalforeningerne lære af Venligboerne, LGBT Asylums og andre?
 - b) Radikalisering, islam og demokrati
 - c) Hvad skal man gøre i de konfliktområder, der skaber flygtninge?
- 15.30 Afslutning - og tak for i år.**

Hashtag for nytårsstævnet på sociale medier er #rvns16

Praktiske oplysninger

Tilmeld dig Radikale Venstres nytårsstævne 2016 på bit.ly/rvns2016.

Der er adgang for alle mod betaling af et deltagergebyr på 165 kr., der dækker lokaleleje, isvand samt pausekaffe lørdag og søndag.

Der kan yderligere bestilles: Middag med to retter og kaffe til 235 kr. (lørdag) og frokost til 100 kr. (søndag).

Eventuel overnatning skal bestilles via link på bit.ly/rvns2016 eller direkte hos Hotel Nyborg Strand, nyborgstrand@nyborgstrand.dk - tlf. 65 31 31 31. Husk ved bestilling at oplyse at bestillingen vedrører Radikale Venstres Nytårsstævne.

Deltagergebyr og overnatning for medlemmer af Radikal Ungdom er i år gratis, så længe der er ledige pladser. Overnatning finder sted på sovesal. Tilmeldingen foregår direkte til RU, se hvordan på bit.ly/rvns2016.

Nyt fra udvalgene

I Radikale Venstres udvalg arbejdes der i øjeblikket med henholdsvis grøn økonomi og kommunernes økonomi i forhold til flygtninge. Hvis du er interesseret i at følge arbejdet og måske deltage, kan du på medlemsiden

på radikale.dk tilmelde dig udvalgenes grupper. Se hvordan under 'FAQ'.

For politiske programmer og holdningspapirer udarbejdes der politiske regnskaber, som forelægges den radikale hovedbestyrelse. Ethvert medlem har adgang til at læse dagsorden for og referat af hovedbestyrelsesmøderne. De findes i gruppen HB-referater, som man også kan tilmelde sig på medlemsiden.

Ny formand for RU

Radikal Ungdom har fået ny formand. Victor Boysen afløser Christopher Røhl Andersen, som efter 2 år ved roret har valgt ikke at genopstille som formand.

Victor Boysen blev medlem af Radikal Ungdom i efteråret 2009 og har bl.a. været lokalformand i Radikal Ungdom Nordkøbenhavn, næstformand for hovedbestyrelsen, international ordfører og internationalt ansvarligt forretningsudvalgsmedlem.

For Victor Boysen er visionen klar: "Lige muligheder for alle. Det er min samfundsvision. Det er mit højeste politiske ønske. Det er det, det hele handler om."

Nej til politiforlig

Radikale Venstre har valgt at stå uden for det politiforlig, regeringen har indgået med de blå partier og Socialdemokraterne. Hvorfor? Fordi flere betjente og toldere ikke skal finansieres med færre studenter og lukkede erhvervsuddannelser. Det forklarer den radikale retsordfører Sofie Carsten Nielsen:

"Vi valgte at gå fra forhandlingerne, fordi regeringen insisterede på at betale for nye politibetjente, toldere og symbolsk grænsekontrol med studenterhuer og erhvervsuddannelser. De skærer 500 mio. kr. af ungdomsuddannelserne, selvom vi ved, at jo flere unge, der får en uddannelse, jo lavere er ungdomskriminaliteten. Det giver ingen mening."

Radikalt arkiv

Hvad mente Marianne Jelved om VKO-flertallets 24 mia. kroner store spareplan? Hvad anbefalede den daværende radikale retsordfører Lone Dybkjær, der skulle gøres ved menneskehandel? Hvornår foreslog Radikale Venstre, at der skulle indføres pant på mobiltelefoner?

Alt det og meget mere kan du finde svar på ved at læse de tidligere udgaver af Radikale Venstres medlemsblad Radikal Politik. Du kan finde alle udgaverne af Radikal Politik helt tilbage til det første nummer fra april 2010 på radikale.dk/content/tidligere-udgivelser

"Det er nok det, der berør mig allermost. Hvad hvis det var mig selv og min familie?" Sådan siger Sofie Carsten Nielsen om regeringens asylstramninger. (Foto: Kim Vadskær)

Hvad hvis det var min familie?

Som udlændingeordfører for Radikale Venstre er Sofie Carsten Nielsen dybt berørt over flygtningekrisen og indigneret over regeringens måde at håndtere den på. Her sætter hun ord på følelserne og giver sit bud på en alternativ vej frem.

Af Jesper Boe Jensen

Du har kaldt fredag d. 20. november 2015, hvor Folketinget hastebestemte den lovgivning, der gennemfører regeringens stramninger på asylområdet, "den sorteste fredag i mit politiske liv." Hvad ligger bag de ord?

"Da regeringen, dens parlamentariske flertal og Socialdemokraterne valgte at gennemføre den hastelov, fik jeg for alvor fornemmelsen af, at noget er grundgalt med vores politiske kultur. For det første så indføres der i loven en hjemmel til, at udlændingeministeren under 'ekstraordinære omstændigheder' kan frihedsberøve flygtninge på ubestemt tid, uden de skal stilles for en dommer. Det gælder på papiret både flygtninge, der gerne vil identificere sig og ønsker at søge asyl i Danmark, og dem der ikke umiddelbart vil, fordi de måske vil søge asyl andre steder. Det er et grundlæggende skred i vores retsforståelse og hører ikke hjemme i et retssamfund. For det andet blev loven hastet igennem på mindre end tre døgn, fra den blev offentliggjort, til den blev vedtaget. Uden høring af de parter der skal administrere den eller dem, der ved noget om dem, det går ud over. Det er så gennemgribende lovsjusk, at jeg ikke fatter, så store, ansvarlige partier som S og V vil være det bekendt."

Du er generelt meget kritisk over for Venstre-regeringens måde at håndtere flygtningekrisen på. Hvordan skulle Danmark have grebet det an, hvis det stod til dig?

"Danmark skulle have sat sig forrest i bussen i EU sammen med Angela Merkel (Tysklands kansler, red.) for at få gennemført en løsning, så alle EU-lande påtager sig et ansvar for flygtningekrisen. Og indtil der bliver fundet en fælles europæisk løsning, bør Danmark sætte sig sammen med naboerne, Tyskland, Sverige, Norge, Finland og finde en fordeling, som alle kan leve med. Det er jo åbenlyst uholdbart, at vi bare bliver ved med at gennemføre stramninger, der rammer de flygtninge, der allerede ER i Danmark, alene med det formål at sørge for, at fremtidige flygtninge tager til vores nabolande i stedet for os."

De mange flygtninge medfører milliardudgifter og integrationsudfordringer. Er det ikke forståeligt, at danske politikere ønsker at begrænse tilstrømningen?

"Vi siger helt åbent, at Danmark ikke kan rumme alle flygtninge. Men vi har en menneskelig og heldigvis også konventionsbestemt forpligtelse til at hjælpe. Og netop derfor er vi nødt til at få en fælles europæisk aftale, der sikrer styr på de ydre grænser, ordentlige registreringsforhold, en solidarisk fordeling og et bundniveau for behandling af flygtninge i Europa. Alle de stramninger, regeringen gennemfører, betyder jo ikke, der kommer færre flygtninge til Europa. Stramningerne betyder bare dårligere integration af alle dem, der er i Danmark, har fået asyl eller vil få det. Derfor er det meget kortsigtet politik, regeringen fører. Hvis ikke vi sikrer en ordentlig integration, får vi en langt større regning i fremtiden."

Det virker som om, debatten på dette område berører dig på et personligt plan. Masser af følelser og indignation. Kan du forklare hvorfor?

"Jeg er ret berørt af, hvordan politik nogle gange kan være med til at dehumanisere bestemte grupper af mennesker. Når Dansk Folkeparti fx konsekvent

taler om 'migranter' i stedet for flygtninge, når vi alle taler om 'flygtningestrømmen' og glemmer at sætte navne, nationaliteter og årsager på flugten. Når vi glemmer at skelne mellem de enkelte mennesker men blot gør dem til en samlet masse, sker der en langsom dehumanisering. Det er svært at undgå, men det er dér, man hele tiden skal huske på at konfrontere sig selv med virkeligheden. Ellers kan det nemt legitimere politikker, som vi aldrig nogensinde selv ville acceptere at blive udsat for. Og det er nok det, der berør mig allermost. Hvad hvis det var mig selv og min familie."

Den syriske borgerkrig fortsætter, og prognoserne spår flere flygtninge i 2016. Hvad mener du, Danmark og Europa skal gøre fremadrettet?

"Vi skal håndtere det værdigt. Det kræver fælles plan, fælles løsning og fælles fordeling af flygtninge. Og så kræver det selvfølgelig, at vi sammen med USA og andre ligesindede i Europa tør træffe de beslutninger, der skal til for, at våbentilførslen til Daesh (ISIL, red.) stopper. Og også gerne til Bashar al-Assad (Syriens præsident, red.). Der er så mange interesser på spil, der har at gøre med olie, penge og nationale økonomier, og alle beslutninger har konsekvenser. Men spørgsmålet er vel snart, om det ikke koster mere at lade være. Både økonomisk og uden tvivl menneskeligt."

Hvordan tror du eftertiden vil se på Europas måde at håndtere flygtningekrisen på?

"Fortsætter det på denne måde, vil det ikke være Europas finest hour. Men jeg frygter egentlig, at det kan blive meget værre. Jeg frygter, at vi kan stå med mure og pigtråd om flere og flere europæiske landes grænser, hvis ikke vi finder fælles løsninger. Og det er i al fald ikke et Europa, jeg ønsker at se. Det er hverken værdigt for dem, der skal stå på ydersiden af pigtrådshegnet, men heller ikke attraktivt for os, der så skulle leve på indersiden. Det sidste, tror jeg indimellem, vi glemmer at debattere. Så jeg håber stadig på stærkt europæisk lederskab. Jeg kigger ikke til Danmark efter det, men jeg håber på det."